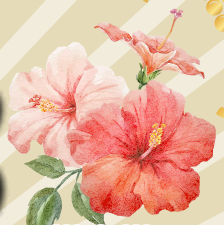

אורות השבת

גליון מס' **1166**

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
ויקרא

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר יו"ר המועצה הדתית

אדם כי יקריב מכם

פרשת ויקרא פותחת בידי הקרבנות ומלמדת על הדרך להתקרב אל הקב"ה. התורה אומרת: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'... חז"ל מסבירים שהמילה "מכם" מלמדת שהקרבן האמיתי הוא מן האדם עצמו - מהלב, מהרצון ומהתיקון הפנימי. הקרבן החיצוני מבטא תהליך פנימי התבוננות במעשים, חרטת הרצון להשתפר. האדם מקריב כביכול את הגאווה, הכעס וההרגלים הלא טובים, ובמקומם בונה מידות טובות. מכאן המסר לדורות ההתקרבות לה' אינה רק במעשים חיצוניים, אלא בעיקר בעבודה על הלב. כאשר אדם משתדל לתקן את דרכיו ולהתקרב באמת, הוא יוצר קשר עמוק עם הקב"ה ומכניס קדושה לחייו.

בברכת לבת לוי ואבוקה
עופר כרדי
יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

בניסן עתידין להיגאל

רבי אריה לוי זצ"ל אמר קבלה בידינו מתלמידי הגאון מווילנא הגר"א זצ"ל שאמר "בשעה שתהיה מלחמה בעולם ויסגרו מיצרי ים חיוניים תעבורה ימי עולמי, כדוגמת "מיצרי הורמוז" במפרץ הפרסי, ימהר לבלוש בגדי שבת ויצפה לרגלי משיח". כתב הרמ"ד וואלי זצ"ל תלמיד הרמח"ל זצ"ל (יחזקאל פלי"ח). עניין מלחמת גוג ומגוג, כשיגיע זמן הגאולה, הקב"ה יתן למלך המשיח כוח למעלה בשמים לרוצץ את ראש הנחש השטן, "משיח" (358). בגימטריה "נחש" (358). לרמוז שזה מכניע את זה, בסוד 'הוא ישובך ראש' יצאת לישע עמד לישע את משיח מחצת ראש מבית רשע, ותתעורר מלחמה בעולם כי כאשר רוצצין את ראש הנחש עדיין מכשכש מעט מזעיר בזנבו, וה' יתברך מכביד את לב עמלק כמו פרעה כדי לאבדו לגמרי מן העולם שלא ישרא לו עוד שורש וענף.

בברכת לבת לוי ואבוקה
הרב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "שורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה י' באר שבע

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	ויקרא
הפטרה:	עם זו
כניסת השבת:	17:34
יציאת השבת:	18:26
רבנו תם:	19:09

עפ"י בקשתו של מורנו המרא דאתרא הגאון רבי אברהם דרעי שליט"א

אנו ממשיכים להביא מתורתו של רב העיר מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

ונשא עונו

וְנָפֵשׁ כִּי תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהָיָה עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יִגִּיד וְנָשָׂא עוֹנוֹ (ויקרא ה, א)

כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו.
(ראש השנה יז, א)

איתא בשבת (פח, א): 'הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, עליהם הכתוב אומר ואוהבו כצאת השמש בגבורתו'. וכבר עמדו המפרשים בקשר שבין 'השמי' - לנעלבים ואינם עולבים, וביארו בטוב טעם על פי המבואר בגמרא חולין (ס, א): 'רבי שמעון בן פיזי רמי, כתיב ויעש אלוהים את שני המאורות הגדולים, וכתבי את המאור הגדול ואת המאור הקטן. אמרה ירח לפני הקב"ה רבונו של עולם: אפשר לשני מלכים שישמשו בכתר אחד, אמר לה לבי ומעטי את עצמך. אמרה לפניו רבש"ע וכי מפני שאמרתי לפניך דבר הגון, אמעית את עצמי...? ע"ש. הרי לפנינו מפורש, שהמבקש להמעית את חברו, לא זו בלבד שאין דבריו עושים רושם, אלא אדרבה הוא זה שמתמעט וגורם לחבירו שיגדל ממנו. וזה שאמרו רבותינו, הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים, לא זו בלבד שאין כבודם נפגע כלל ועיקר, אלא אדרבה הקב"ה תובע את עלבונם ומגדיל את כבודם כפלי כפליים - כדוגמת השמש אשר הפכה לימאור הגדול, אחרי שהלכנה ביקשה להמעיתה - יואוהבו כצאת השמש בגבורתו'.

וגם גדולי הדורות התברכו במידה זו, ולא עוד אלא שהיא היסוד לכל גדלותם. וגמי ערוכה היא (עירובין יג, א): 'ישלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו. יצאה בת קול ואמרה להם אלוהי ואלו דברי אלקים חיים. אלא מפני מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותן, מפני שנוחין ועלובין היו ולומדים גם את דבריהם וגם את דברי בית שמאי ולא עוד אלא שמקדימים דברי בית שמאי לדבריהם. ללמדך שכל המשפיל עצמו, הקב"ה מגביהו'. והעיר הגאון החיד"א בשם מרן 'הבית יוסף', וכי בשביל שבית הלל היו עניים יתהפך הדין ותקבע הלכה כמותם, והלא מן הראוי לפסוק בכל דין לגופו של ענין על פי טעמו ונימוקו. ותיירך, שמפני שהיו עניים היתה תורתם מבוררת יותר אליבא דהלכתא. וזה שאמר הכתוב בתהלים 'דרך עניים במשפט', היינו שיש לנקוט במשפט כדעת העניים (בית הלל). ואם תאמר בשביל שהם עניים יתהפך הדין, הוסיף הכתוב לומר ויילמד עניים דרכו, כלומר שהקב"ה מלמד לעניים את הדרך הנכונה לאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא. **אכן** ענותנותו המופלגת של הלל לא ידעה גבול וסייג, כמבואר בגמ' שבת (ל, א): 'ינו רבנן, עולם היא אדם ענותן וכלל, מפני שאין להם חיות פקחות...'. ושוב חזר כל התהליך הזה שלוש פעמים, בשאלות שונות ומשונות, עד שלבסוף פקעה סבלנותו של... המקניט עצמו ואמר לו: 'אתה הוא הלל שקורין אותך נשיא ישראל, אמר לו הן: אמר לו אם אתה הוא לא רבו כמותך בישראל, אמר לו בני מפני מה, אמר לו מפני שאבדתי על ידך ד' מאות זו. אמר לו הוי זחיר ברוחך, כדאי הוא הלל שתאבד על ידך ד' מאות זו - והלל לא יקיפדי'. והנה המתבונן שם בכל פרטי המעשה, ויחסינו עם מאוד מגודל ענותנותו וארך אפיו של הלל. ולעניות דעתי, לא בכדי טרח השי"ס לתאר את כל שלבי המעשה לפרטי פרטים, מפני שרצה בזה להורות מהו הגדר של 'עונה' הנדרש מהאדם, והיינו: לעולם יהא אדם ענותן כהלל - בכל תנאי ובכל מצב, בין אם היה הפוגע קטן או גדול ממנו, ובין אם פגע בו בשוגג או שכל נגמתו היתה להקניטו, ובין אם היה הנפגע גדול וכבד כדוגמת נשיא ישראל והיה לו לכאורה למחות על כבוד תורתו וכבוד הציבור וכו'. ולא זו בלבד שצריך להעביר על מידותיו ולמחול לו, אלא גם צריך לנהוג בו בחיבות מופלגת מעין זו - 'בני מה אתה מבקש!'

הגאון רבי יהודה צדקה זצוק"ל ראש ישיבת פורת יוסף, היה ידוע כמי שנוהר מאוד בכבוד הזולת, ובפרט בכבודם של תלמידי חכמים. בכל פעם שחש במאן דהו שזלזל או פגע בכבודו של ת"ח, מיד היה מוכיחו על פניו ולא היה מניחו עד שיבקש ממנו מחילה לאלתר. אך על כבודו שלו לא הקפיד מעולם, וכשנודע לו פגע על מישהו שדיבר בו סרה, מיד נענה: 'מחול לו על מה שדיבר וגם על מה שידבר מכאן ולהבא, הנני מחול לו בלב שלם מעכשיו!'. ולא היה מתעניין כלל מי היה המדבר ומה היה דיבורו. ומעשה שהיה עת השתתף באסיפת מורים שחובה ודיבר בפניהם אודות חשיבות ההתלכדות בארגון 'היחידן העצמאי' בראשית יסודו. והנה תוך כדי נאומו, קם אחד המורים והטיח בו דברים קשים ומעליבים... אחיינו של רבינו אשר היה נוכח באותו הכנס רתח מעט, וגמר אומר בליבו לכתוב אגרת תוכחה קשה לאותו מורה חצוף שפגע בכבוד התורה ברבים... באותו ערב הגיע רבינו לבית אחיינו ואחרי שפתח עמו בדברים אודות הצלחת הכנס וכו', שאל מה דעתו על אותו מורה שהתפרץ אל תוך דבריו... נענה האחין והשיב: 'לא אשקוט ולא אנוח עד אשר יבקש מחילה מכבודו ברבים!'. הגיב רבינו בדברי הגמי הידועים אודות 'הנעלבים ואינם עולבים' שומעין חרפתם ואינם פועלין, עליהם הכתוב אומר וואוהבו כצאת השמש בגבורתו, ושאל: מדוע הגמי נקטה לשון רבים, הרי בדרך כלל הנעלב הוא יחיד. ותיירך, כנראה שדברי השי"ס מכוונים גם כלפי הסובבים אשר נפגעו יחד עם הנעלב, כגון קרוביו או תלמידיו... ובכן, גם עליהם חל החיוב של שומעים חרפתם ואינם משיבים!'

אתק סיפיו "אורות כפרל"ב

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

לשאלת רבים

לגבי המוצר בטן (קירשא)
וכן המסס (המכונה רמאנה)
וכן מעיים עבים
וכן בית הכוסות

הרינו חוזרים ומבהירים בזאת
כי אין שום כשרות רבנות למוצרים אלו
ולא ניתן להשיג מוצר זה בכשרות רבנות
וכל מה שקיים בשווקים למיטב
ידיעת הרבנות, בחזקת טרף

הגעלת כלים

כמידי שנה תקיים הרבנות והמועצה הדתית
מבצע הגעלת כלים לציבור הרחב ללא תשלום
ברחבת המועצה הדתית

רח' התלמוד 8 שכונה ד' - כדלהלן:

יום חמישי ח' ניסן תשפ"ו (26.03.26)
מהשעה 15:00 ועד השעה 19:00

יום ראשון יא' ניסן תשפ"ו (29.03.26)
מהשעה 15:00 ועד השעה 19:00

יום שני יב' ניסן תשפ"ו (30.03.26)
מהשעה 16:00 עד השעה 24:00

יום שלישי יג' ניסן תשפ"ו (31.03.26)
מהשעה 14:00 עד השעה 18:00

הוראות לבעלי הכלים

- * אין להשתמש בכלי 24 שעות קודם הגעלתו.
- * יש לנקות היטב את הכלי מכל לכלוך.
- * כלים שלא ניתן לנקותם כראוי, יעברו ליבון קל באש לפי שיקול דעת המכשירים.
- * יש כלים שאין אפשרות להכשירם, ואין טעם לחוץ על המכשירים.
- * כלי חרס וחרסינה, אין להם הכשרה.
- * כלי זכוכית מכל סוג שהוא, לא יוכשרו, שכן לבני עדות המזרח די להם בשיטה והדחה בבית, ולאשכנזים אין מועיל בהם הגעלה.

יש במקום
מרחב מוגן
תקני

נא להופיע
במועד ובשעות
הנקובות

הודעות חשובות

דרושים משגיחי כשרות
למהלך ימי חג הפסח
בהשגחה צמודה
תמורת שכר הולם

דרושים משגיחי כשרות
לעבודה מיידיה
בעלי ניסיון
למשרה מלאה / לחצי משרה

לפרטים יש לפנות

מחלקת הכשרות: 08-6204026
או במייל: y0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת הכשרות
הרב יעקב אטלן: 054-9210545

אורות הפרשה

קירוב הפנות והחושים

'אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב). אומר בעל התניא זיע"א עניינו של קרבן הוא קירוב הכוחות והחושים לה'. לכן "אדם כי יקריב" כאשר ירצה להתקרב לה', "מכם קרבן לה" לא יהיה הקרבן רק בהמה גשמית, אלא יקריב גם "מכם", ממנו עצמו, מהנפש הבהמית שבו. וזהו שנאמר "אדם ובהמה תושיע ה'" (תהילים לו, ז). אנו מבקשים שאור ה' יתגלה לא רק ב"אדם" בנפש האלוקית, אלא גם ב"בהמה" שבאדם בנפש הבהמית.

סולו קודש

'אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב). אומר השל"ה הקדוש זיע"א אם בעת הקרבת הקרבן האדם מקריב גם את ה"אדם" שבו, שיהיה כולו קודש לה', הרי זה קרבן, אבל אם רוצים לצאת ידי חובה בהקרבת הבהמה בלבד, אין זה אלא "קרבנכם", אך לא קרבן לה'.

לפתח את המסרת

'אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב). אומר רבי יהודה לייב איגר זיע"א אדם שבא להקריב את עצמו ולמסור את נפשו, עליו לברר היטב שאכן הדבר נעשה בעבור הקב"ה, שהמטרה אכן נעלית ונכונה. כי פעמים רבות אנשים מבזבזים את זמנם וכוחותיהם למען דברים שאין בהם כל תוכן.

החושך נדחה מאליו

'אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב). אומר הרבי כאשר הנפש האלוקית מתחזקת בלימוד התורה, ממילא נחלשת הנפש הבהמית, ללא כל התעסקויות. האדם אינו צריך לעסוק בגירוש החושך, אלא החושך נדחה מפניו ממילא.

יתרון הפהמה

'אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א, ב). אומר בעל התניא זיע"א מידותיה של הנפש הבהמית חזקות ממידות הנפש האלוקית, כשם שהבהמה חזקה מן האדם. כאשר הנפש הבהמית נכללת בנפש האלוקית, נעשות מידותיה גדולות יותר משהיה קודם לכן. זהו שנאמר במדרש: "טוב" זה יצר טוב, "מאוד" זה יצר הרע, שכן כאשר מבררים את מידותיה של הנפש הבהמית מגיעים ל"טוב מאוד".

הקרבת הרצון

'אם עולה קרבנו, יקריב אותו לרצונו לפני ה' (א, ג). אומר 'הכתב והקבלה' את הרצון צריך להקריב לפני ה', בבחינת "בטל רצונך מפני רצונו". עיקר הכוונה בהקרבת הקרבן היא לבטל ולהקריב את רצון האדם לעבודת ה', שכל כוחותיו החומריים והרוחניים יהיו נכנעים ומסורים לה'.

גילוי הפסוק

'אם עולה קרבנו, יקריב אותו לרצונו לפני ה' (א, ג). אומר הרבי הכסף נמצא במעמקי האדמה. מוציאים אותו משם ומנקים אותו מן הפסולת שדבקה בו. זה רמז לאהבה "כסף" מלשון "כיסופים" ותשוקה. לנפש הבהמית יש חוש אהבה מטבעה. יש להוציא אהבה זו ממעמקי הנפש הבהמית, לנקותה ולהעלותה לעבודת הבורא.

הקרבן לפי החטא

'אם עולה קרבנו, יקריב אותו לרצונו לפני ה' (א, ג). כתב הזוהר הקדוש הפסוק מונה שלושה סוגי קרבן עולה, מן הבקר, מן הצאן ומן העוף. העשיר, שהוא מלא גאווה, נוטה יותר לחטוא, ולכן עליו להביא קרבן גדול מן הבקר. הבינוני חוטא פחות, ולכן הוא יוצא ידי חובה בצאן. ואילו העני, שפל הרוח, חוטא פחות מכולם, ודי לו בעוף.

עלייה בפל העולמות

'אישה ריח ניחוח לה' (א, ט). אומר הרבי הרי"צ הקרבנות פועלים בירור ועלייה בכל העולמות. הפסוק שלפנינו רומז לשלוש העליות: "אישה העלייה מעולם העשייה, "ריח" העלייה מעולם היצירה, "ניחוח" העלייה מעולם הבריאה לעולם האצילות. אם בהקרבת הקרבן הגשמי נאמר "רזא דקורבנא עולה עד רזא דאין-סוף", על אחת כמה וכמה שבהבאת הקרבן האמיתי, כאשר האדם פועל בנפשו את כל ענייני הקרבן, גורם הוא בזה עלייה לכל העולמות.

מיקוץ פנימי

'וקרבו וכרעו ירחץ במים' (א, ט). אומר רבינו אפרים כל הקרבנות אינם מועילים כל עוד לא רחץ האדם את קרבן ואת כרעיו מן העבירה.

תפילה נקייה

'וקרבו וכרעו ירחץ במים' (א, ט). כתב השולחן ערוך התפילה היא במקום הקרבת הקרבנות, ולכן צריך להיזהר שהתפילה תהיה בדוגמת הקרבן שלא יהיו מעורבות בה מחשבות זרות, כמו בעת הקרבת הקרבן שמחשבה זרה פוסלת אותו.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות ההלכה

**עפ"י בקשתו של מורנו המרא דאתרא הגאון רבי אברהם דרעי שליט"א
אנו ממשיכים להביא תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל**

בדיקת חמץ

תענית בכורות

ש - מתי זמן בדיקת חמץ?

ש - מי שהוא בכור רק לאביו או לאמו, האם חייב בתענית בכורות?

ת - זמן בדיקת חמץ לפי תקנת חכמים, הוא בליל ארבעה עשר בניסן מיד עם צאת הכוכבים. וחצי שעה קודם לכן, אסור באכילת פת או מזונות יותר משיעור כביצה, שמא ימשך בסעודתו. אך מותר באכילת פת או מזונות בפחות מהשיעור הזה, או שאר מיני אוכלים אפילו יותר מהשיעור הזה. ואם עשה שליח שיזכירונו על בדיקת החמץ, מותר לאכול גם סעודת קבע בפת או מזונות יותר משיעור כביצה. כמו כן אסור להתחיל בשינה או מלאכה חצי שעה לפני זמן הבדיקה, שמא ימשך בשנתו או במלאכתו. אך אם התחיל במלאכתו קודם לכן, אינו צריך להפסיקה גם לכשיגיע זמן הבדיקה, וכן הוא הדין לגבי לימוד תורה.

ת - כל בכור מאב או מאם, חייב בתענית בכורות בערב פסח, ובלבד שמלאו לו שלוש עשרה שנה ויום אחד.

ש - האם טוב שקטן בכור יתענה בערב פסח, מדין חינוך?

ת - אין הבכורים הקטנים חייבים בתענית זו, אף מדין חינוך. ומכל מקום כבר פשט המנהג שהאב מתענה במקום בנו הקטן, ואם היה האב בכור בעצמו, מתענה האב במקום בנה.

ש - האם בת שהיא בכורה, חייבת בתענית זו?

ת - יש אומרים שגם בנות בכורות מתענות בערב פסח, אך אין נוהגים כן. ועל כל פנים טוב שגם היא תשתתף במסיבת סיום מסכת בערב פסח, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות.

ש - האם יש להחמיר בתענית זו, כדין שאר תעניות ציבור?

ת - מקור תענית זו הוא במנהג שנהגו ישראל, זכר לנס שעשה עמו הקב"ה אשר היכה את כל בכורי מצרים ופסח על פתח בתי בני ישראל. ועל כן יש להקל בה יותר משאר תעניות ציבור כגון: במקום חולי שאין בו סכנה, או אפילו במקום כאב וצער, וכן חתן בתוך שבעת ימי חופתו, או שלושת בעלי הבית - אבי הבן סנדק והמוהל, ואפילו מי שסיים מסכת פטור מתענית זו. ופשט שמעוברות ומניקות או אפילו יולדות תוך עשרים וארבע חודש מיום לידתן, אין להן רשות להחמיר בתענית זו.

ש - בכור המשתתף בסעודת מצוה בערב פסח, האם נפטר על ידי זה מתענית?

ת - בכור המשתתף בסעודת מצוה בערב פסח, כגון: סעודת חתן וכלה בתוך שבעה ימי חופתם, או סעודת ברית מילה, או סעודת פדיון הבן, או סעודת סיום מסכת, הרי זה פטור מתענית בכורות. ואף רצוי לעשות כן, כדי שיוכל לקיים את מצוות ליל הסדר כהלכתן.

ש - האם סעודת סיום מסכת צריכה להיות דוקא בפת, כדי לפטור את הבכורות מתענית זו?

ת - נראה שאין צריך להחמיר בזה, ובפרט שבתי הכנסת כבר הוכשרו לפסחה, וסעודה בפת תגרום טרחה יתרה לגבאים. ועל כן אפשר לצאת ידי חובת סעודה זו, בטעימת יין או אכילת עוגיות ופירות וכיוצא בזה.

ש - האם צריך שהבכור יהיה נוכח בעצמו בשעת סיום המסכת, או די בכך שיטעום מסעודת הסיום?

ת - טעימת סעודת סיום מסכת בלא שמיעת הסיום, אינה מועילה כדי לפטור את הבכורות מתענית. לפיכך צריך שהבכור עצמו יהיה נוכח בבית הכנסת וישמע מפי הרב את סיום המסכת, ואותם בכורות השולחים שליח במקומם להביא להם פירות או עוגיות מן הסיום, טעות בידם.

ש - האם סעודת סיום ספר הזוהר או מסכת משניות, יש בה כדי לפטור מתענית זו, או שצריך דוקא סיום מסכת גמרא?

ת - לכתחילה יש לסמוך על סיום מסכת מן התלמוד, או על ספר מהזוהר. ובמקום שאין מצוי מי שצייים מסכת שלמה מהתלמוד או ספר זוהר, אפשר לסמוך על המקילים לצאת ידי חובה בלימוד מסכת משניות עם פירוש רבינו עובדיה מברטנורא.

ש - האם הרב המסיים מסכת, רשאי לסיימה בכמה בתי כנסת כדי לפטור בכורות נוספים מתענית?

ת - כיון שסיים באותו יום מסכת במקום אחד, כבר נסתיים לימוד אותה המסכת ושוב אי אפשר לסיימה במקום אחר. ועל כן פשוט שאין בכך כלום כדי לפטור בכורות נוספים מן התענית.

ש - המסיים מסכתות שונות, האם רשאי לערוך סעודת סיום לכל מסכת בנפרד בנפרד בבתי כנסת שונים, כדי לפטור בכורות נוספים מן התענית?

ת - מותר לעשות כן אף לכתחילה, מפני שהסיום מתייחס לכל מסכת בנפרד, ובפרט שיש בזה כדי לזכות את הרבים ולפטור בכורות נוספים.

ש - שיעור קבוע המתקיים בבית הכנסת אחר תפילת ערבית, האם צריך לדחותו או לבטלו, כדי לקיים את הבדיקה בזמנה?

ת - אין לבטל או לדחות שיעור תורני קבוע, גם אם הוא נמשך לאחר צאת הכוכבים. וטוב שבסיום השיעור, יזכירו לציבור שעליהם לקיים מיד את מצוות הבדיקה.

ש - האם צריך לכבות את נורות החשמל שבבית, כדי לקיים את הבדיקה רק לאור הנר?

ת - אמנם מצוות הבדיקה לכתחילה היא לאור הנר ולא לאור פנס או חשמל, מכל מקום אין צריך לכבות את נורות החשמל בשעת הבדיקה.

ש - החוגגים את כל ימי הפסח מחוץ לביתם, ונועלים את הבית מערב פסח עד לאחר הפסח, האם הם חייבים בבדיקת חמץ בליל ארבעה עשר?

ת - אם ככוונתם למכור את הבית על כל תכולתו ישירות לגוי או באמצעות הרבנות, אינם חייבים בבדיקת חמץ באותו הבית, ואף על פי שהם לנים בביתם בליל ארבעה עשר שהוא זמן הבדיקה.

ש - העובר לדירה חדשה ביום שלושה עשר בניסן, האם הוא חייב בבדיקת חמץ בברכה בדירתו החדשה? ומה הדין בזה לגבי הדיירים החדשים הנכנסים לביתו?

ת - העובר לדירה חדשה קודם ליל ארבעה עשר בניסן, חייב בבדיקת חמץ בברכה בדירתו החדשה, שכן יתכן שפועלי הבנין הותירו שם שייך מן הדיירים החדשים הנכנסים לביתו קודם ליל ארבעה עשר, חייבים בבדיקת חמץ בברכה.

ש - חדר אשר מרוכז בו חמץ ובעתו למוכרו לגוי במכירת חמץ, האם הוא חייב בבדיקה?

ת - אם בועתו למוכרו לגוי על כל תכולתו מערב פסח בשעות הבוקר ועד לאחר הפסח, אינו צריך בבדיקה, כמבואר לעיל לגבי השהיה מחוץ לביתם בימי הפסח.

ש - יש שנהגו לפזר בבית קודם הבדיקה עשר חתיכות של חמץ כדי ללקטם בזמן הבדיקה. מה הדין אם לא נמצאו כולם בתום הבדיקה, האם צריך לחפש אחריהם כל הלילה עד שימצאו?

ת - ראשית מנהג זה נכון גם על פי הסוד, אך צריך להקפיד שלא יהיו החתיכות גדולות כשיעור כזית, וכן צריך שיהיו עטופים היטב בנייר. אולם אם חיפש היטב בבית ועדיין לא נמצאו כולם, אין זה מעכב אלא יסמוך על ביטול החמץ - הנערך בסיום הבדיקה.

ש - מי שאינו יכול לקיים מצות בדיקת חמץ בליל י"ד בניסן, האם יכולים אשתו או שלוחו לקיים את הבדיקה במקומו?

ת - בליל ארבעה עשר בניסן מיד עם צאת הכוכבים, חייב אדם בבדיקת חמץ לאור הנר בברכה. ואם אין בעל הבית יכול לקיים בבדיקה חל על כל סיבה שהיא, רשאי לעשות שליח, או לקיים מצוה זו על ידי אשתו או שאר בני הבית. אולם לא יברך בעל הבית, אלא יברכו הבודקים בפועל. ולכתחילה צריך שבעל הבית עצמו יבטל את החמץ, ויכול לעשות כן בכל מקום שהוא נמצא.

ש - האם מוסדות ציבור כגון בתי כנסיות ובתי מדרשות, או חנויות ומשרדים, או רכב פרטי וציבורי, חייבים בבדיקת חמץ?

ת - מצות בדיקת חמץ בליל י"ד בניסן נוהגת בכל מקום שיש לחוש שמא הוכנס בו חמץ, בין שהוא מקום מגוריו הקבוע או ארעי. וחובב בדיקה חל על בעל הנכס או הממונים עליו. לפיכך צריך האדם לערוך בדיקה זו בביתו, במשרדו, וברכבו הפרטי. כמו כן על גבאי בתי הכנסת והמופקדים על כל מוסד או רכוש ציבורי, לערוך בדיקה זו כהלכתה. ואולם אי"צ לברך אלא על הבדיקה של בית המגורים, ושאר הנכסים הנזכרים נפטרים בברכה זו אפילו כשיש הפסק גדול בין בדיקת הבית - לבדיקת שאר הנכסים.

"נר ה' נשמת אדם"

העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל
בר אסתור
ת.נ.צ.ב.ה.
"נפשו בטוב תלין זורעו ירש ארץ"

ברכת האילנות
החל מיום חמישי א' ניסן תשפ"ו (19.03.26)

פסח של שלום

הרבי מאפטא, המכונה 'אובה ישראל', היה זהיר באופן מיוחד מפני חשש של חמץ בפסח. בביתו ידעו, שאפילו כאשר התעורר חשש קל שבקלים בנושא זה, היה פוסק לחומרא.

במיוחד היה מקפיד על שלוש המצות שמחן היה אוכל בליל הסדר. אף שגם יתר המצות שעלו על שולחנו בכל ימי החג כשרות היו למהדרין מן המהדרין, הרי על אותן שלוש מצות היתה הקפדתו חמורה בתכלית החומרה. הוא עצמו היה מתעסק באפייטן ולא נתן לאיש להתקרב אליהן. מיד בתום אפייטן היה אורזן באריזה כמולה ומשמרן בפניה מיוחדת, בחדר מיוחד שהותקן לקראת החג לאיכסון מצות אלה וכל יתר המצות.

מדי שנה היו כמה מהחסידים הקרובים של הרבי מוזמנים לסעוד עימו על שולחן הסדר. עריכת הסדר נעשתה תמיד ברוב עם, ומובן שההכנות לקראת הסדר היו רבות.

באותה שנה היה מספר האורחים המוזמנים רב במיוחד, וההכנות לחג היו בתואם. הרבנית טרחה ועמלה סביב הצוות שעסק במלאכת הבישול, ובמקביל ניצחה ביד רמה גם על אלה שעסקו בשאר ההכנות: סידור הקירות, מירוק הרהיטים, התקנת החצר, ועוד ועוד.

נחוג היה בעיר אפטא, שבימים הסמוכים לחג היו עוברים נבאי הצדקה מבית לבית ומלקטים מצרכים שונים לעניי העיר. בראש וראשונה, היו אוספים מצות, שכן לא זו בלבד שאכילתן היא חובה מן התורה, אלא שהן גם היקרות ביותר מתוך כל מצרכי הפסח. לא נמצא בית בכל העיירה שהגבאים התדפקו על דלתותיו ולא נענו ברוצן וביד נדיבה. גם על ביתו של הרבי לא פסחו הגבאים, כמובן.

כשהגיעו לבית הרבי היו ידיה של הרבנית מלאות עבודה. היא הורחה לאחד השמשים לנשט לחדר המצות ולקחת מן המצות שלוש מצות עבור נבאי הצדקה. העבודה לפניה הייתה רבה והיא לא הלכה לבדוק אילו מצות מסר השמש לגבאים.

הגיע ערב החג והרבנית ניגשה לעריכת השולחן והנה, שמונים – המצות המיוחדות של הרבי נעלמו. ליבה של הרבנית פג. במהירות שיחורה את כל מה שאירע והבינה כי השמש, בתום לבו, בחר דווקא במצות המיוחדות של הרבי כדי לתיתם לגבאים!

לבה של הרבנית נפל בקירבה. דבר כזה טרם אירע בבית מה תעשה עתה? כיצד תוכל לספר זאת לרבי? במחשבה מהירה החליטה להעלים את הדבר. הן ממילא אין כל אפשרות להשיב את הנעשה. מדוע אמא להסב לרבי עוגמת־נפש מיותרת! נטלה הרבנית שלוש מצות אחרות והניחה אותן מול מקום מושבו של הרבי.

בעיר אפטא התכוון לקראת הפסח זוג צעיר. זה להם הפסח הראשון לערוך את התבוננותם. בערב החג, משנכנס הבעל למטבח, מצא את רעייתו עוסקת בהכנת קניידלאך

מכירת חמץ

מכירת החמץ תתקיים בבנין הרבנות והמועצה הדתית רחוב התלמוד 8, באר-שבע החל מ-א' בניסן תשפ"ו (19.03.26) ועד יג' בניסן תשפ"ו (31.03.26) מהשעה 9:00 ועד השעה 13:30

וכן בבתי הכנסת באמצעות רבני ו/או גבאי בתי הכנסת בלבד

כמו כן מי שאינו יכול להגיע למכור את החמץ מכל סיבה שהיא יוכל לבצע זאת דרך אתר המועצה הדתית mdb7.org.il

כשרות המוצרים

בקניית מוצרים לפסח יש לוודא שלמוצר יש כשרות לפסח תשפ"ו
מגוף המוסמך ידוע הרשאי לתת הפסח למוצרים. אין להסתמך על מדבקות הפתוב עליהם כשר לפסח!

תענית בכורות
יום רביעי י' ניסן תשפ"ו (01.04.26) נוהגים להשתתף בסעודת סיום מסכת וכל המשתתף בסעודה רשאי לאכול מהסעודה ובכך הוא פטור מהצום

לוח זמנים שבועי

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'	שבת קודש
22.3.26	23.3.26	24.3.26	25.3.26	26.3.26	27.3.26	28.3.26	28.3.26
7:26	7:24	7:23	7:21	7:20	7:19	7:17	עלות השחר
8:33	8:31	8:29	8:27	8:26	8:25	8:24	זמן טלית ותפילין
5:46	5:45	5:44	5:43	5:41	5:40	6:39	זריחה - הנץ החמה
8:07	8:06	8:05	8:04	8:03	8:02	9:01	סוף ק"ש לדעת מג"א
8:43	8:43	8:42	8:41	8:40	8:40	9:39	סוף ק"ש להתיא והגר"א
9:45	9:44	9:44	9:43	9:42	9:42	10:41	סוף ברכות ק"ש
11:48	11:48	11:47	11:47	11:47	11:47	12:46	חצות יום וילנה
12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	12:19	13:18	מנחה גדולה
16:54	16:54	16:55	16:55	16:56	16:56	17:57	פלג המנחה
17:56	17:56	17:57	17:58	17:58	17:59	18:59	שקיעה
18:10	18:11	18:12	18:12	18:13	18:14	19:14	צאת הכוכבים

שימו לב!
החלפה לשעון קיץ
בלילה שבין חמישי ח' ניסן תשפ"ו (26.03.26) לשישי ט' ניסן תשפ"ו (27.03.26)

מקמח מצה. אחדים מהקניידלאך כבר התבשלו בתוך סיר המרק הבעל, שהיה ירא־שמים ונוהר כל ימיו ממצה שרויה, נרעש ממראה עיניו והרים קול זעקה: "שרויה בפסח!". הרעיה הצעירה הגנה על עצמה בטענה כי אימה וסבתה אף הן אכלו 'שרויה' בפסח. הבעל התכנס וצעק שלא העלה על דעתו, שצריך להבהיר דבר פשוט כל־כך, שבפסח אין אוכלים 'שרויה'.

אולם האשה עמדה על שלה והצהירה כי לא תשנה ממנהג אימותיה. גם הבעל לא אבה לוותר. הרוחות בבית התלחטו. בהגיע ליל הסדר היתה האווירה בבית הזוג הצעיר עגומה למדי. הבעל לא אכל מתבשיליה של רעייתו, והביט בלב מתפלץ בקניידלאך העולים על השולחן.

בביתו של הרבי מאפטא, היתה אווירת ליל־הסדר עילאית ומרוממת. הרבנית שמחה על התבונה שהדריכה אותה לא לספר לבעלה על עניין המצות. קודם לכן, כשהגיע זמן אכילת המצה, החסירי לבה פעימה, אך מיד נרגעה. התנהגותו של בעלה לא חרנה מהרגיל. הוא נטל בידיו את המצות, בירך עליהן בכוונה רבה כהרגלו, כאילו לא אירע דבר. ליל־הסדר עבר בשמחה ובהתרוממות־רוח.

ימים אחדים לאחר הפסח הופיע אותו זוג צעיר בביתו של הרבי. הם סיפרו על המריבות שנתגלו ביניהם בפסח האחרון וביקשו את עצונו. הרבי ביקש לשמוע מה אירע, והשניים סיפרו לו על המריבה הגדולה שפרצה ביניהם בנושא המצה השרויה.

הרבי הרהר קלות ולפתע פנה אל שמשו וביקשו לקרוא לרבנית. הרבנית נכנסה פנימה תמחה במקצת. "ספרי להם בבקשה אילו מצות אכלתי השנה בליל הסדר", פנה אליה הרבי.

לשונה של הרבנית דבקה לחיקה. לבה הלם בקרבה: האמנם ידע בעלה! האם רוח־הקודש פיעמה בזו בלית־ברירה נאלצה הרבנית לחשוף את סיפורן האמיתי של המצות.

פנה הצדיק מאפטא אל הבעל הצעיר ואמר: "רואה אתה, אני, שהקפדתי על הידור המצות בליל־הסדר ידועה לך, אכלתי השנה מצות רגילות, ככל האדם, ולא פציתי פה. ידעתי גם ידעתי, אך החרשתי כדי לא להפר את שלום הבית. ראוי היה גם לך, שלמרות הקפדתך לא לאכול 'שרויה' בפסח, תמצא את הדרך לשכנע את רעייתך, בנועם ובסבלנות, ללכת בדרכך ולא להפר את שלום ביתך בחג הפסח.

מיהרו שני בני הזוג להתפייס ופנו לביתם שמחים ואוהבים כבראשונה.

לעילוי נשמת הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימיו ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

* תוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח.

077-915552